GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

PER QUÈ NO FUNCIONA EL FERROCARRIL?

Opinió | 25/06/2007 | 13:17

A Catalunya les xifres no queden curtes, cada any 800 persones deixen la pell a l'asfalt i 30.000 lesionades.

A l'Estat espanyol moren anualment 5.000 persones a les carreteres i unes 150.000 queden ferides. A Catalunya les xifres no queden curtes, cada any 800 persones deixen la pell a l'asfalt i 30.000 en queden lesionades. Però és que, en l`àmbit mundial, l'accident d'automòbil ja és la primera causa externa de mort, que supera amb escreix, les morts provocades per les guerres, el terrorisme, les catàstrofes naturals, els accidents laborals o qualsevol altra mort violenta. Aquest panorama tan negre i demolidor sembla que no afecta gaire la consciència dels governs, les administracions i la societat en general. El gran lobby de la indústria automobilística i petroliera, forma una coalició (autènticament de govern) molt robusta, que ens "escanya" a tots. De fet, la implacable dictadura del cotxe, és avui en dia, la gran dictadura oculta que posa en perill els fonaments de la nostra democràcia .

Doncs bé, aquesta irracionalitat automobilística tan extremista, aquest autèntic tòtem del neoliberalisme salvatge, a banda de provocar esgarrifosos accidents de trànsit , és la causa d'una gran malaltia social actual: la mobilitat compulsiva. Així, la relació dels països occidentals amb aquesta mobilitat tan negativa de les persones - en aquests moments, amb les noves tecnologies de la comunicació i d'internet es podria reduir la mobilitat sense perdre qualitat de vida- és el principal problema que afecta la sostenibilitat del planeta. L'entronització del moviment com a representació banal de la llibertat, el fet d'entendre que l'oci només pot anar associat als desplaçaments i, el pitjor de tot, que aquests s'han de fer obligatòriament en vehicle privat, ens porta a un carreró sense sortida. Perquè és clar, la plutocràcia automobilística ja s'encarrega prou que no funcioni el transport públic i , sobretot, que el ferrocarril sigui un autèntic desastre.

Aquesta forma de vida que ens proposa l'oculta dictadura automobilística, a banda de ser insostenible pel medi ambient (ja es preveu que, com a conseqüència del canvi climàtic, la temperatura mitjana de la Península Ibèrica pot augmenta de mitjana uns 6 graus en els propers anys) també resulta insostenible des del punt de vista econòmic i social. Així, quan es parla que l'automòbil - el seu rècord de vendes - comporta uns beneficis importants per tota la societat, caldria filar prim i matisar-ho molt. És cert que l'impost indirecte que s'aplica a la benzina va molt bé per les arques de l'estat, però això no compensa les despeses reals que provoca l'ús compulsiu del cotxe privat. Hem de pensar que els ferits i paraplègics que provoca la carretera són una factura molt elevada per a la sanitat pública. Es calcula que si la cosa segueix a aquest ritme, a l'any 2020 l'atenció a les víctimes d'accidents de trànsit podria arribar a consumir el 25 % de tots els recursos sanitaris mundials. A tot això cal afegir les pèrdues en hores de treball com a conseqüències dels col·lapses circulatoris, així com la gran plaga social dels accidents, in itinere. Cal saber que a causa de la manca de voluntat política, només el 16 % dels treballadors dels polígons industrials de Catalunya van a treballar en transport públic. Encara ho tenen de pitjor els que treballen en petites empreses, en el sector serveis o turístics, tenint en compte que el 50 % de la població no té carnet de conduir .

En conclusió, hi ha molta feina a fer en l'àmbit del transport públic i la mobilitat a casa

nostra, la qual cosa implica que si Catalunya vol arribar a assolir unes quotes acceptables de dignitat social cal començar a posar punt i final a aquesta implacable dictadura del cotxe privat.

Autor: Loste
Loste

https://gironanoticies.com/noticia/2734-per--que--no-funciona--el--ferrocarril.htm